

Vanhan myllyn jouluyö

Sävellys: Väinö Kokkonen

Sanat: Sirkka Saarento

Vanhan myllyn jouluyö

Vanha mylly hiljaiseen
nyt katsoo jouluyöhön.
Kulkee kauas muistoiheen
ja muinaisaikain työhön.
Vanha mylly vaiti on
ja harmahaksi haipuu.
Tikka takoo kelohon
ja kurkihirret taipuu.

Liekö hällä ystävää
vielä näillä mailla?
Hallaantui jo taatoin pää,
oon orpo, heitä vailla.
Virta vierii hiljaa vaan,
ja ajan lyönnit kuulen.
Korppi raakkuu oksallaan
tuo talvi talven tuulen.

Suvi kosken partahalle
nostaa kukan nuoren.
Joki juoksee sillan alle,
sieltä taakse vuoren.
Vanha mylly; virta laulaa,
lunta sataa lauhaa.
Unelmissaan vanha mylly
Luojan viljaa jauhaa.

Jouluyönä vanha mylly
tiellä ahteen näkee.
Soivin kelloin helisevin
kirkon luo käy väkee.
Virran uoma, vienot pauhut,
menneen muistot laulaa.
Soilla häilyy usvain sauhut
kutoin kultanauhaa.

VANHAN MYLLYN JOULUYÖ

Säv: Väinö Kokkonen
San: Sirkka Saarento

Van-ha myl-ly hil-jai-seen nyt kat-soo jou-luuyö-hön. Kul-kee

Dm A Dm Gm A Gm

kau-as muis-toi-neen ja mui-nais-ai-kain työ-hön. Van-ha myl-ly

A Dm Gm A Dm

vai-ti on ja har-ma-hak-si hai-puu. Tik-ka ta-koo ke-lo-hon ja

A Dm Gm A Gm A Dm

kur-ki-hir-ret tai-puu.

